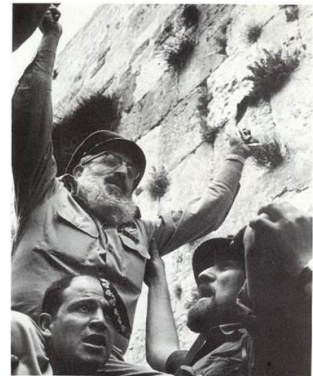

הרב גורן - משחרר ירושלים

יש ראיונות היסטוריים, הקלטות נדירות שכדאי לכל אחד להקשיב אליהן. אחד מאותם תיעודים מרגשים הוא הראיון בו תאר הרב גורן את מהלך שחרור הר הבית. לפניכם שכתוב הראיון- יום ירושלים שמח!

"בשעה שבע הממשלה החליטה לשלוח את החיילים לכבוש את ירושלים, ואני אמרתי איך אני אלך בלי שופר? רצתי לבית של חותני הנזיר, ר' דוד זכר צדיק לברכה, היה לו בית כנסת בבית והוא נדר נדר שלא יעזוב את הבית כל עוד הכותל איננו חופשי, מאז מלחמת השחרור שהכותל נסגר מאז הוא לא יצא מהבית, כל עוד הוא לא יכול להתפלל בכותל המערבי. עליתי אליו בשעה ארבע לפנות בוקר ואמרתי לו "דבר אלוקים לי אליך, אנחנו הולכים לשחרר את הכותל המערבי" הוא התחיל לבכות, הווי איזו התרגשות הייתה, אמרתי לו שאני צריך את השופר. היה לו בית כנסת בבית והוא היה מתפלל בבית בכל ימות החול ובשבת, הוא עלה על כיסא מעל שולחן ונתן לי שופר וספר תורה. כובע קניתי בעשר לירות וכבר הייתה לי את העמידה שלי. זהו השופר שבו תקעתי כל הזמן בימי מלחמת ששת הימים.

אני התחלתי לרוץ ביחד עם הצנחנים בשביל העולה לעבר שער האריות, הדרך הייתה מופגזת, כל הזמן ירו אש מעבר לחומות והפלוגות של הצנחנים היו צמודות לקירות, הלכו צמוד לקירות כדי שלא להיפגע, ואני לא סבלתי את זה, אני אהבתי ללכת באמצע הדרך, רצתי באמצע הדרך עם הספר תורה ותקעתי בשופר, תוקע בשופר באמצע ולמולי שער האריות... טנק שלנו נתקע בשער ולא היה אפשר לעבור. כשהתחלתי לעלות על השביל הזה לכיוון שער האריות, אז המג"ד צועק: "הרב גורן תבוא ליד הקיר יהרגו אותך". ואני אמרתי לו "אני לא הולך ליד הקיר, אני הולך באמצע". שלח אלי את המ"פ שלו והודיע לי בפקודה שעלי לעזוב את הדרך המרכזית ולהצטרף אליהם. אמרתי לו [למ"פ] "תגיד לו למג"ד שאני פה בעל הדרגה הגבוהה ביותר והוא לא ייתן לי פקודות", אז אני שומע אותו צועק "תדביקו אותו אל הקיר, תדביקו אותו אל הקיר" הם יכולים להדביק אותי אל הקיר? המשכתי לרוץ ולתקוע בשופר, להתפלל ולצעוק "בשם ה' תעשו ותצליחו!" עד שהגעתי לשער האריות. ובכן שם ראיתי את הטנק התקוע, קפצתי על הטנק וירדתי והנה אני נמצא כבר ליד שער השבטים בתוך העיר העתיקה, ורץ לכיוון הר הבית. וירו כל הזמן, הכוחות זזים ורצים, ואני תוקע בשופר ואני מתפלל ואני צועק "בשם ה' תעשו ותצליחו" כל מיני תפילות שעלו אז בשפתיי, במוחי, מתוך טראנס. אני אגיד את האמת, אני לא הרגשתי אז שאני הולך בכלל על האדמה, כאילו שאני מרחף באוויר, הייתי כ"כ שקוע בתוך המשימה הזאת הקדושה ההיסטורית. דרך אגב אמרו לי את זה אנשים אחרים, אמר לי צ'יץ ז"ל שאני לא הייתי בעולם הזה, לא הייתי על הקרקע, רצתי כמו איילה וזאת אחרי ששלושה ימים ושלושה לילות לא ישנתי. רצתי ותקעתי בשופר כל הזמן, בלי סוף....

כשהגעתי להר הבית, מוטה גור כבר היה שם עם החיילים ואני תוקע בשופרות ואמרתי להם תשירו 'התקווה' לא רצו לשיר התקווה, פתאום פרצו בשירת 'ירושלים של זהב', אני לא הכרתי את השיר, השיר יצא לא מזמן... ואז אני הוצאתי מנשר כתוב וחתום לעולם כולו, הכנתי את זה ימים לפני זה, שאם נשחרר את ירושלים ואת הכותל, ויש לי אותו מודפס ואמרתי זה היום קיווינו לו, ציפינו לו שיקרה, שחררנו את עיר האלוקים ואת הר הבית ואני מבטיח לעולם כולו שכל המקומות הקדושים יהיו פתוחים לעולם כולו ושלא יפחדו מפני שום דבר משום שהגיעה הגאולה לכל עמי תבל, כל מיני

דברים אמרתי שם ואני אני אומר [לעצמי] מה אני עומד שם בהר הבית? אני מוכרח לרוץ לכותל, מה זה פה? רצתי לכותל מהר הבית, היה שם ערבי אחד שהראה לצנחן את הדרך מהר הבית לכותל, והצנחן הזה הצטרף אלי. היו שלושה או ארבעה אנשים, הנהג שלי, מנחם הכהן ששימש כל המלחמה כשליש שלי, לא עזב אותי לרגע אחד, וצנחן אחד קצין צעיר שליווה אותנו כל הדרך לכותל, יצאנו משער המוגרבים [איפה שעזרת נשים היום] ירדנו במדרגות ואמרו לי "תרד אתה קודם", ירדנו לכותל המערבי... ירו עוד בכל הצדדים, אבל יריות זה לא משנה, ירדתי למטה ואני אגיד לך את האמת, ראיתי את משק כנפי השכינה על הכותל. זה היה יום כל כך בהיר מעולם לא ראיתי אור כ"כ חזק כמו שראיתי אז על הכותל המערבי. אור כזה מבריק שזה לא יאומן. ירדתי למטה יחד עם שלושת אלה והתחלתי להתפלל. היה יום רביעי אז התחלתי לומר את התהילים של יום רביעי ועוד לא היו אנשים חוץ מאיתנו. פתאום בא ערבי מתחת למנהרה ומוציא לי כוס מים וכיסא לשבת. אמרתי לו שאני לא אשב פה, את הכוס מים לקחתי ושתתי קצת מים ואמרתי לו בערבית "לך לך מפה". פתאום ראיתי על הכותל שלט באנגלית ובערבית "אל-מוראק" זה המקום שהנביא שלהם מוחמד עלה לשמים, אמרתי מה זה "אל מוראק"? הלכתי לנהג שלי שליווה אותי, הוא היה כל הזמן עם עוזי, הלכתי עם הכת של העוזי, התחלתי להכות על השלט עד ששברתי את השלט. בזמן שאנחנו נמצאים למטה, אני רואה את סטמפלה ז"ל הי"ד עולה בצד של הר הבית, דרך המחכמה, עולה על הכותל מצד הר הבית ותולה את דגל ישראל, כשאני הייתי שמה למטה. בינתיים התחילו להגיע המון חיילים, השער היה פתוח, היו מדרגות, גמרו את הטקס בהר הבית וירדו למטה, ואז כשראיתי שיש קהל אז התחלתי בתפילה שלי עם תקיעות השופר. ראשית כל ערכתי תפילת אזכרה לחללים, בכיות נוראות בזמן שאמרתי את התפילה, כשאומרים שהצנחנים בכו בכותל- זה היה בזמן שהתחלתי את התפילה על החברים שלהם שנפלו, אמרתי קדיש, הקדיש היה בוקע שחקים, בכו, כולם, בכו, בכו... "אחרי תפילת ההשכבה תקע הרב גורן בשופר ואמר "לשנה הזאת בירושלים הבנויה", ברך שהחיינו והתפלל הלל ומנחה בכותל.

ראיון שערכו פנחס גורן ואבי רט עם הרב גורן

שכתבה: נעמה אבידן

לשמיעת הראיון המלא: <http://shiurim.moreshet.co.il/web/shiur.asp?id=339>

